
PRZYSTAŁOŚĆ (4) *sb f*

a *pochylone*; o *prawdopodobnie jasne* (*tak w -ość*).

sg *N* przystałość (1). ◊ *G* przystałości (2). ◊ *A* przystałość (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Bycie takim jak trzeba, doskonałość (4) : theż y moy Dworzánin od co naylepszych miŕtrzew/
przyŕtałość tę [...] wybor/ á co naychwálebnieyŕze ŕztuki/ niechay krádnie *GórnDworz* E6v, E5v, E7.

W przen (1) : Wízákoż [...] náiduię ia iednę drogę/ ktora mi ŕie widzi być do tey przyŕtałości/
práwym á bitym gościńcem/ á to tá ielt/ áby człowiek ták z mową/ iáko y s ŕpráwami namniey ŕie
nie wydwarzał *GórnDworz* E7.

LWil